

ingen Overenskomst var med Slagterierne. Ja, det er saaledes at forstaa, at der er en Overenskomst, som jeg kan forny, hvis jeg faar Bemyndigelse dertil af Rigsdagen, men som jeg ikke har kunnet slutte for længere Tid end indeværende Maaned, fordi jeg kun har haft Hjemmel for denne Tid. Men der er altsaa en Overenskomst, som kan tiltrædes. Den indeholder ikke en fast Pris paa Flæsk, det er rigtigt, den indeholder derimod en Bestemmelse om, at Prisen skal fastsættes paa Grundlag af Eksporten. Jeg ved, at man fra Slagteriernes Side under de kommende Forhandlinger vil hævde, at det er væsentlig Eksportprisen i England, man skal holde sig til, det har de sagt mig tidligere. Jeg har for mit Vedkommende sagt, at Prisen maatte fastsættes paa Grundlag af Eksportens Stilling, saaledes at en højere Pris ude, i England, hvis den maatte indtræde, ikke skulde betinge den samme Pris herhjemme, idet jo tværtimod en højere Eksportpris gjorde det muligt at levere Varen billigere herhjemme. Men det vil altsaa blive Genstand for Forhandling hver 15. i Maaneden, saafremt overhovedet Overenskomsten bliver fornyet. Men jeg har netop af en Grund, som jeg vidste, det ærede Medlem fra Bjerre vilde sætte Pris paa, nemlig for at man nøjagtig kunde vide, hvad denne Foranstaltning vilde koste, ikke foreslaaet, at man for hele Vinteren skulde have en Maksimalpris svarende til 2 Kr. for dette Standardstykke af Flæsket, men at man skulde have et bestemt Beløb, som kunde anvendes til Nedsættelse af Priserne, og jeg har gjort opmærksom paa, at hvis Producenterne kræver en højere Pris af Staten for det, de leverer, maa det nødvendigvis medføre en Forhøjelse af Maksimalprisen. Jeg haaber imidlertid, at Producenterne ikke vil kræve denne højere Pris af Staten, thi de 3 Kr. 10 Øre, der ydes for Øjeblikket, er en Pris, som det ikke efter noget af de Argumenter, som er fremførte under hele Krigstiden vedrørende Flæskeproduktionens Rentabilitet, vil være muligt at omstøde som ugunstig.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) sagde til sidst, at han kunde tiltræde Forslaget om at bemyndige Finansudvalgene til at give Tilladelse til Ændringer, idet han dog mente, at Margarinen her burde gaa ud. Jeg har anført, hvorfor jeg anser det for ønskeligt, at Margarine blev taget med, nemlig for at Husmødrene ved Vinterens Begyndelse kunde vide, hvad deres Budget for alle disse vigtige Varer vilde andrage. Men jeg skal om dette

Punkt i øvrigt bemærke, at det ærede Medlem ikke maa sige, at jeg har erklæret, at der ikke var noget som helst Tegn til en Prisstigning. Vist er der Tegn dertil, og det er just, fordi der er Tegn, at jeg har fundet det nødvendigt at tage dette Punkt med. Men jeg har sagt, at der endnu ikke foreligger nogen positiv Kendsgerning i den Retning. Jeg har ogsaa sagt, at det rimeligvis kun vilde være i den allersidste Del af den Periode, der her omhandles, at en Stigning kan tænkes, og jeg haaber for mit Vedkommende, at den kan undgaas. Men jeg kan ikke mene, at der er noget urigtigt i, at Rigsdagen siger: Over 3 Kr. for Margarinen vil vi ikke gaa her i Landet i den strenge Vintertid, og vi overdrager saa Rigsdagens to Finansudvalg at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige for at opretholde denne Pris.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) gjorde den Bemærkning, at naar der kunde være Fare for, at Margarinen vilde stige i Pris, burde man i alt Fald ikke tillade Udførselen af den billige Margarine nu. Jeg har bedt undersøge, hvorledes Forholdet ligger for Øjeblikket, og der siges mig, at der i alt er givet Tilladelse til Udførsel af 3 200 t Margarine, hvoraf de 2 800 t er gaaet til Sønderjylland. Det er altsaa en Udførsel af meget begrænset og for den væsentlige Del særlig Art. I øvrigt er jeg ikke rigtig klar over Rækkevidden af det ærede Medlems Udtalelser. Naar det ærede Medlem nemlig siger, at man skulde standse Margarineudførselen, fordi der nu produceres billig Margarine, saa kunde det jo lede til den Opfattelse, at hvis der var Tendenser indenfor Flæskeproducenterne til at kræve en højere Pris for deres Svin senere, saa skulde man forbyde Udførsel af Flæsk. Jeg ved altsaa ikke, hvilke Konsekvenser det ærede Medlem vil drage af sin Opfattelse. Jeg har i øvrigt troet, at de mange, som holder saa store Foredrag om Handelsbalancen, mente, at man paa enhver Maade burde sende ud af Landet, hvad det var muligt at afse til Eksport.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) har jeg kun faa Bemærkninger da det kun var faa kritiske Udtalelser det ærede Medlem fremsatte. En af disse har jeg allerede dvælet ved. Det ærede Medlem talte om Muligheden af en Mælkeeksportafgift, og det ærede Medlem fra Ærø—Faaborg (Sporon-Fiedler) henfaldt til Forfærdelse ved denne Tanke og mente